

et Tog og forbruger næppe mere, end vi kan tage derned paa en „car“. Lad dem dyrke deres Jord og frembringe en Avling, saa skal vi nok komme med Vænen og føre det bort.“ En anden Hindring for Kolonien er Høstet i det gamle Land. Mange unge Piger, Butiksøgende, gamle Mænd og lignende Folk, som aldrig tænker paa at dyrke deres Land, kom derud og tog Høstet og levede paa det i 8 Maanedere, fik Skøde paa Landet, rejste deres Høst og lod Landet ligge. Kom ud, I gode Folk, dyrt eders Jord og Høst Kolonien op. „I good for nothing farmers“, som en af Kolonierne betegnede eder, til Dets direkte Styld i, at Kolonien maa jaa i Stampen i nogle Aar. I er en direkte Hindring for de virkelige Farmere.

Onsdag den 16. Sept. forlod vi Danville og førte ind i Montana. Vi standede om Middagen paa Nielsens Mand, hvor vi gav Høstene Høst, selv spiste vi nogle „crackers“ og drak Vand til — af en Brønd „in the canyon“. Det smagte stærkt af sine Dugbælsjer. Efter Middags-hvilen førte vi mod Vest ca. 35 Mil ind over en Strækning, som ligger uden for Høstet. Dette Land blev opmaalt sidste Sommer, det er endnu ikke aabent for „filing“, men bliver det uden Tvivl snart. Dog, dette går ind i Sagen. Den, som først sætter sig ned paa det, kan holde det. Selvfølgelig maa han „file“ paa det, saa snart det bliver aabent for „filing“. Dette Stykke Land er ca. 20 Mil bredt fra Syd til Nord og ca. 10 Mil fra Ost til Vest. Mod Nord stoder det op til den canadiske Grænse. Og derfor der er en eller anden, som ikke mere kan tage Høstet i De Forenede Stater, tror jeg nok, kan man finde Høstet paa den canadiske Side. Dette kan undersøges, om der fremkommer nogen, der er saaledes stillet. Dette Stykke Høstet har Blads til flere Hundrede danske Familier. Det er ikke altsammen lige godt, men der er meget, som er godt, og den, der kommer først, har Forrang til at tage det bedste. Der falder flere Vækkelse i det, men der er meget lavt skraaende Land og høst Land, som i sin Tid vil blive undige Farme. Det giktes for os, at Landet blev bedre jo længere Vest paa, vi kom. Ved Plentywood og Nordvest derfor, hvorhen vi dog ikke naaede, er Landet efter fleres Beskrivelse særdeles godt. Komiteen anbefaler det til Landsjogere. Men ikke at tage Spaden med, naar I gaar ud at jøge. Der er selvfølgelig langt til Jernbanen. Ambrose er den nærmeste Station. Men Mr. N. Lawson sagde, da jeg beklagede mig over Vækkelsen: „Staf 100 danske Familier her inden et Aar og lad hver af dem jaa 120 Acres under Plov, saa skal vi inden 2 Aar være her med Vænen for at føre Avlingen bort.“ Her er ogsaa et Gode ved denne Plads, at den mulige Koloni kan betjenes af Pastor Kjoller i Williams County, indtil en anden Ordning kan findes. En Mand, som har gennemrejst den faaldte Dagmar Koloni, erklærede, at det her omtalte Land er af bedre Beskaffenhed end det i Dagmar-kolonien.

Menigheden i Williams County (Pastor Kjoller's Kald) har faaet mig bekendt en staaende Komite udraevnt af Menigheden, som for en rimelig Betaling vil afhente Landsjogere i Ambrose, forveje Land og bringe dem til Ambrose igen. Jeg har i Fleblikket ikke Raadene paa disse Mænd; men skriv til Pastor Kjoller, Danville, Williams County N. Dak. Han vil give Lysninger desangaaende. Venst nu Vejsheden, alle I, som vil have Høstet; men se eder godt for, inden I vælger.

Sermed anfaa Komiteen egentlig sin Dugave for Iost; men da vi ogsaa mente at burde gøre noget for at jaa Kullerne i de gamle Kolonier udslidt, besluttede vi at fortsætte Rejsen til Settlementerne ved Culbertson og Sidney. Vi drejede os mod Syd og staaede ad Culbertson til. Ved en Væf, vi kom over, fik vi Vand til Høstene og forsøgte ogsaa selv at drikke deraf, men det var varmt og derfor daarligt at drikke. Vi mødte en Mand sidt for Solnedgang og fik af ham

at vide, at der var over 40 Mil til Culbertson. Endelig naaede vi en Mand, hvor vi fik Lov at overnatte. Gjeren foreslod jøge Kolonien. En Mand, som forhen havde udsøgt den Gerning, havde nylig forladt ham. Nu havde han kun een Mand foruden sig selv. Han havde ca. 70 Aker og omkring 100 Høst. Zmeis vi vadsede os, saa vi, at han rørte Vand og Mel sammen. Vi undrede os paa, hvad det skulde blive til; men 15 Minutter senere kaldte han os til „Supper“, og vi erfarede da, at han af sin Sammenrøring havde baet Brød, hvilket serveredes til „Supper“. Om Morgenen fik vi Vandfager af samme Stof, og der var heller ikke stor Forskel paa Brødet og Vandfagerne. Kaffen, vi fik, maatte vi drikke fort. Vi spurgte ham: „Har De ingen Ager?“ „Nej, 70“. „Matter De aldrig?“ „Nej, aldrig“. „De burde make, saa De kunde jaa Pløde til Kaffen“, „Na, nej, det var en Skam at tage det fra Kaffene.“

I Huset fandtes to Senge, som Gjeren og hans Karl gav Afkald paa til vor Bekvemmelighed og saa selv paa Gulvet paa en Slags „couch“ Seng. Da vi skulde i Seng, spurgte en af Komiteens Medlemmer: „Her er vel ingen bedugt“ hvorpaa Gjeren svarede: „Der var nogle, men jeg gav dem forleden et godt Lag Pulver. Jeg ved ikke, om de alle er døde, haaber det dog, men findes der nogle, da fød dem vel“. Det var med nogen Stræf i Modet, at Komiteen gik i Seng den Aften; men vi slap dog nogenlunde over Ratten. Om Morgenen fortsattes Rejsen til Settlementet ved Culbertson, hvor Pastor Brede Johansen bor. Vi fandt ham og fik en god Modtagelse. Nøjaa der i denne Koloni findes en Del Land, der kan tages som Høstet. Pastor Johansen lovede at faa en Komite udraevnt af Menigheden, som vil for en rimelig Pris afhente Landsjogere i Culbertson, forveje dem Landet, give dem Ophold i nogle Dage, om saa behøves, og bringe dem ind til Vænen igen. Naar Komiteen alle Steder har forjagt at faa en saadan Ordning i Stand, saa er det af den Grund, at vi har erfare, at der næsten alle Steder, hvor der er Land at jaa, findes een eller flere Optrækkere, som lever af at tage Landsjogere ved Næven. Naar der derimod er en Komite af nogle af Menighedens mest betroede Folk, der tager sig af Kolonisationsjogeren, saa burde Landsjogere være beskyttet imod Udfjogere. Det jagtes tillige, at flere af vort Samfundsfolk, som havde skrevet til Pastor Johansen, at de vilde komme og tage Land, var ikke bleven afhentet paa Station af nogen fra vor Menighed, men var derimod komne ud og se Høstet i det gamle Land ud til Dagmar Kolonien og taget Land der. Ofte var Grundten, at de ikke fortalte, med hvilket Tog de kom. Komiteens Navne og Adrs. vil senere blive offentliggjort, naar Menigheden faar Komiteen valgt.

Vi blev ikke sat i Stand til at komme ud at se Høstet i det gamle Land til Settlementet. Vi jaa en Del Land i Settlementet, som var ganske godt; men dette er jo ikke Garanti for, at det altsammen er godt. Her gælder igen den Regel: Tag en Skade med, og undersøg jøge Jordens Beskaffenhed.

Tredag Morgen afrejste vi til Sidney, Olsen, Nielsen og Lawson blev tidlig om Morgenen kørt ind til Culbertson, hvorfra de tog med Togget til Mondak og deraf med Postvogn de sidste 25 Mil til Sidney. Posten paa den Strækning kører med fire for og fjerde Høst undervejs. Jeg førte med Pastor Johansen hele Rejsen ca. 60 Mil. Da vi kom 14 Mil nær Sidney, mødte vi de andre af Kolonisationskomiteens Medlemmer tillige med 4 Landsjogere. De kom førende paa to Vogne. Jeg forlod selvfølgelig først Post. Johansen og slog Følge med Selvfabet. Vi førte den Eftermiddag omkring ved 45 Mil og jaa meget Land af forskellig Art. Landet andet jaa vi en Strækning af Høstet, som vi kan anbefale til Landsjogere. Jeg tænker der er Plads til omkring 100 Familier. Men det ligger jo langt fra Jernbanen, omkring 15 til 20 Mil fra Sidney, og Sidney har selv 25 Mil til Va-

den. De forberter dog meget snart en Bane til Sidney; og i Minut apolis hørte jeg paa Tilbagevejer at det er besluttet at bygge Vand, næste Sommer. I det Tilfælde er der ikke længere til Vænen der end de fleste andre Steder, hvor der er Høstet i det gamle Land. Naar Sidney ligger i en meget frugtbar Dal, hvor Yellowstone River løber igennem. Negeringen har der i denne Dal paabegyndt — ja er snart færdig med — et Optrækkingsværk, som vil mindst fordoble Afgrøden. Landet som kan overrisles selges for \$25 pr. Acre, men Gjeren maa betale i Vandstat pr. Acre de første 10 Aar 3 a 4 Dollars aarla. Siden efter de 10 Aar, forløb, da Kanalen er betalt for, overtager Landejerne selv Kanalen og maa holde den vedlig. Selvfølgelig ophører Vandstaten ved den Tid. Kanalen overtages af Landejerne. Nede i denne Dal boer der flere af vore Landsmænd, som i tidligere Senjende er meget vel stillet. Jeg blev særlig bekendt med Peter Andersen og Louis Josephsen. De jaa „Tablelandet“ boer der ligeledes en Del Danfere, som er komne men derud i den senere Tid og har taget Høstet eller købt Jernbaneland, som de nu boer paa. Disse danske Folk — haade i Dalen og paa Høstet — har dannet et dansk Menighed, der for Tiden betjenes af Past. Brede Johansen, men der er Tale om, at Menigheden i en nær Fremtid vil jaa sin egen Kraft bosiddende midt iblandt sig. Folkene derhede lovede ligeledes at vælge en Komite til at tage sig af Landsjogere. Komiteens Navne vil senere blive offentliggjorte; men indtil videre kan mulige Landsjogere skrive Mr. Peter Andersen, Sidney, Montana (Sidney ligger Dawson County). Landsjogere vil blive modtaget paa Stationen Mondak. De maa forlade deres Høstet den første eller tredje Tirsdag i Okt. Maaned. Dagen efter vil de jaa blive modtaget, som sagt paa Stationen af den stedlige Komite. Men skriv til Peter Johansen i Forvejen og i god Tid. Men jaa heller ikke paa den Plads at tage Spaden med for jøge undersøge Jordbund

Endelig naaede vi sidst Fredag Aften tilbage til Dalen og overnattede alle hos vor Ven Peter Anderson i hans store nye Hjem, som for kort Tid siden var bleven færdig, og jeg behøver næppe at sige, at vi nød frit aft, hvad dette dejlige Hjem formaade. Sent om Aften skiltes vi og gik til Hvile, og der funde vi hvile. Om Formiddagen d. 19. Sept. afslæde vi Vej hos Louis Josephsen og besaa hans store og vel indrettede Farm og hvide „Lunch“, inden vi afrejste. **San førte os til Fjergen ved Mondak** omtrent 22 Mil paa to Timer. Vi har paa Rejsen haft mange forskellige Slags Befordring, og paa Kuffene har der ogsaa været stor Forskel, men den sidste vil jeg tage min Hat af for som Kuff, hvorfra hjalp jeg møder ham. Vi naaede Fjergen og kom om Bord, lige før den skulde gaa. Den anden Vogn med Landsjogerne kom forment til Fjergen og maatte sættes over i en Vaad.

p. t. Rhineland, Wis., d. 25. Sept. 1908
Paa Kolonisationskomiteens Begjæring,
S. S. Ridsig.

Brev fra Jens Diren.
Brisbane i Sept. 1908.
Gjener, hidindtil har Herrens hjælp. — Da Danferen læses af en Del af vore Landsmænd i Amerika og af nogle jaa haade paa Ny Zealand og her i Australien, vil jeg sende nogle Ord ud til Venner i Særdeleshed, som har anmodet mig om at lade høre fra mig nu og da. Jeg har igen gjort en Rejse rundt i Queensland til de forskellige Settlementer, hvor der var Landsmænd; det har taget mig en 3 Maanedere, de gamle Steder har jeg besøgt, og ny er bleven fundet. Landet er stort og vore Landsmænd vidt spredt nogle enkeltvis og andre i jmaa Samlinger som oftest langt ude fra Jernbanen. En saadan Rejse er temmelig behærlig og anstrengende, men naar jeg nu staa ved Enden af den og Vækkelsen er bagved,

jaa er jeg dog glad ved at have gjort den.
De gamle Settlers, som kom her for en 36 Aar siden gaar nu rask ind i Evigheden, jeg var for Eks. ved Bialba i en 14 Dage Tid, og imedens døde der fire af de gamle, jaa det syntes lige at være den rette Tid, at jeg kom omkring.
I det timelige har vore Landsmænd gjort gode Fremfærd i de 2 sidste Aar. Sufferet har groet meget god, og Prisen har ogsaa været meget god, ligeledes har Majjen været god og Prisen høj — over 1 Dollar pr. Bushel. Der indføres en Del Majs fra Amerika, da Avlingen i Ny Syd Wales og Victoria har været daarlig i Aar og jaa en Følge deraf, er Prisen høj. Naar der faaes tilstrækkelig Mængde, jaa giver Jorden overordentlig rig Afgrøde, jeg har set Majsmarker, der gav nær ved 100 Bushels pr. Acre. Det almindelige har for i Aar været 60 Bushels pr. Acre. Muldjorden er paa mange Steder rød og meget dyb, jeg jaa for Eks. ved Kingoray, at den var fra 20 til 30 Fod, men det værste er, at Mængden ofte udebliver i længere Tid, dog alting staaer bedre til end for 4 Aar siden, mere Liv og Omfætning i alting, ny Jernbane anlaegges og andre Forretninger sættes i Gang. Landet er i Fremfærd, og man ventet, at der i en ikke fjern Fremtid vil blive stor Indvandring hertil.
Men har der i det timelige været Fremgang, jaa synes jeg, at der i det aandelige har været Tilbagegang særlig her i Queensland. Høstet med Udsalg af stærke Drikkeflerere, og jo mere Arbejde og Fortjeneste, des mere Udelæggelse. For Menneskene synes det, at Drukkenskab og Vanhelligjens af Herrens Dag bliver større og større, og man ved ikke, hvor det ender for vort Folks Vedkommende. Man kan let forstaa, at der, hvor der stier ingen stadig Fortjendelse af Drødeligheder, der synker Mennesket ned i Materialisme og Naadenhed. Guds Ord og Guds Værn er det Salt, der skulde bevare Verden fra at færraadne, og hvor det fattes, eller hvor Guds Værn har tabt Kraften, vil der være Salt, der gaar det røst nedad. Naar Naadenhed us over Amerika — ja ud over Verden, lad os se vel til, at vi ikke taber Kraften, at det ikke gaar med os som med Loth, der valgte de rige Græsange ved Jordanfloden nær Sodoma, hvor Folket var ond og flere Syndere end Herren. Loth forlod Abraham's Selstab og flygtede nærmere og nærmere til Staden, jaa han boede i den og sad i Stadens Port, da Englene kom derhen, han havde tabt Kraften saaledes, at da han vilde have sine Sviger sønner ud af Vænen, da var han for dem som en der drev Spøg. Hvor mange Guds Værn ligner ikke Loth? Verden tænker det er en legen Kristendom — en Spøg, mangen haade i Amerika og her har forladt et lille helligt Samfund for at jaa bedre timelige Vilfaar, den kærlighed til Guds og Ejendoms og det Dulle at kunne samle noget til sine Værn i denne Verden har bemaegtiget sig dem. Vi skal jo dog kun rejse herigennem som Vandringmænd til vort Hjem i Himmelen. Læser vi i Hebraer Brevets 11. Kap., da ser vi, at de første Kristne anberga, og sig selv som Gæster og Udlændinge. Lad os huske paa, at vor Fjers blev fattig for vor Skuld, at vi ved hans Fattigdom skulde blive rige, a at have Fattigdom ligger der en Velsignelse, en Rigdom, imod hvilket alt Sølv og Guld er intet. Er Jesus Kristus ikke nok for os, har vi ikke fuldt op i ham? Da hans første Disciple gif ud havde de intet af menneskelig Betruggelse at støtte sig til, men da han spurgte dem, om de fattedes noget, da sagde de: Intet. Og, kære Venner, hvad skal der blive af Vænen, og de unge, der er i et saadant Hjem, hvor man bekender sig til Kristus, men dog i Livet beviser, at Hjertet hænger ved Guds og Fenge, ved denne Verden og dens Væf? De tror og er berettiget til at tro, at vi drive Spøg. O, maatte vi dog blive daagne, før det er forfille! Guds Ord siger: nøjes med det, I have.

(Fortfættet.)

LUTHER COLLEGE,
RACINE, WISCONSIN,
— Begynder 1. December —
ACADEMIC
NORMAL — BUSINESS
MUSIC — DOMESTIC ECONOMY
Vi tager os af Indvandre med særlig Omhu.
Skriv efter Oplysning til
REV. J. K. JENSEN, Exira, Iowa.
Efter 1. November
LUTHER COLLEGE, Racine, Wis.

**ELK HORN HØJSKOLE
OG COLLEGE**
begynder den 21. Oktober og omfatter følgende Studier:
HØJSKOLEN COLLEGE
COMMERCIAL PREPARATORY
AGRICULTURE PAROCHIAL
NORMAL MUSIC
DOMESTIC SCIENCE.
For Nykommere og Nybegyndere, særskilte Klasser.
SKRIV EFTER KATALOG.
KR. ANKER,
Elk Horn, Iowa.

Det betaler sig
at holde Deres
SKO
i god Stand!
Vi gør al Slags
Reparationsarbejde
paa SKO.
Blair, Nebraska.

De Unges Bibliotek.
Samlet og udgivet af G. V. Kjær. Udkommer i et Hæfte (96 Sider) een Gang om Maanedens. Pr. Aargang \$1.20.
Bestillinger modtages paa Aargang i Hæfter.
Følgende Bøger er udkomne. De fleste er i Pragtbind, fint forfættet med Gul og elegant indbundne. De er passende som Gaver til unge Mænd og Kvinder.
Ritty.
Oversat fra Engelsk ved Ellen. En god lille Bog paa 40 Sider, godt Bapit og Omilag. 10 Cents.
Nun en Tjøs Hæpige.
En interessant Julefortælling. 47 Sider. 3 Omslag kun 10 Cents.
Hjertemænd.
Oversat fra Tysk ved Ellen. En god lille Bog 51 Sider. 3 Omslag kun 10 Cents.
Skulle Statte.
Af Alice Jane Meierhead, Forfatterinde til Sibyl Gart. 250 Sider i Pragtbind 90 Cents.
Sibyl Gart eller „Lært af Gud“.
Af Forfatterinden af Skulle Statte. 251 Sider. Smukt indb. 60 Cents.
Skolelæreren fra Beilsberg.
Af D. Glaubrecht. 281 Sider. Smukt indb. 60 Cents.
Stefania Bolingbroke.
Et Præsbillede af Emma Mærshall. 1. Del 128, 2. Del 167 Sider i et Pragtbind \$1.20.
To Julefortællinger.
Lad nogle af dem til Jul. Bogen er god. Af A. Bollmar. 40 Sider. 3 Omslag 10 Cents.
Tre Julefortællinger.
Anbefales til Julelæsning. 92 Sider. 3 Omslag 15 Cents.
Zigøjneren.
25 Sider. Smukt indbundet 50 Cents.
Naomi eller Jerusalems sidste Dage.
Fortælling af Mrs. Webb. 484 Sider i Pragtbind \$1.20.
Paa hellig Grund.
Indbundet \$1.00.
Paa Himmelvejen.
Af Mrs. C. Pientiss. 389 Sider. Elegant indb. 90 Cents.
Tre Julekastener.
289 Sider. 3 Omslag 60 Cents. Smukt indb. 90 Cents.
Præstegaarden i Garzen.
Af A. Bollmar. 327 Sider i Pragtbind, kun 75 Cents.
Præstegaarden i Garzen og Præstegaarden i Indien.
Af A. Bollmar. 327 og 323 Sider. Fint indb. \$1.00 Denne Bog er b'oven lagt med stor Møde af mange unge i Danmark og har uden Tvivl indvirket et Del af vore Landsmænds Interesse i Danmark
DANISH PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.